

1001446884

1001446884

OBSAH

<i>Předmluva</i>	9
Úvod	13
1. Stav a povaha dochovaných pramenů, zkoumání pyrrhonismu	18
2. Osobnost Pyrrhóna z Élidy a jeho „filosofický“ životopis	23
3. Zdroje raného pyrrhonismu – Pyrrhónův filosofický rodokmen	29
3.1. Linie skeptického atomismu a Anaxarchův vliv na Pyrrhóna	29
3.2. Spojení Pyrrhóna se sókratovskou filosofickou linií: údajný vliv megarských filosofů	35
3.3. Vliv východní moudrosti na Pyrrhóna a Anaxarcha během Alexandrova vojenského tažení	40
4. Interpretace pyrrhónské teze οὐ μᾶλλον („ne spíše“)	45
4.1. Pravděpodobný rozdíl v použití teze οὐ μᾶλλον („ne spíše“) u Pyrrhóna a u Sexta	45
4.2. Použití spojení οὐ μᾶλλον v řeckých nefilosofických textech	50
4.3. Analýza doložených výskytů skeptické formule οὐ(δὲν) μᾶλλον v Sextových spisech	57
4.4. Οὐ μᾶλλον v Aristokleově zlomku: možné interpretace musejí předpokládat, že Pyrrhón byl přesvědčen o neurčitelné povaze věci	69

I. exkurs k Aristotelovi: Pyrrhón <i>B</i> interpretace asi reaguje na Aristotelovu ironii ze IV. knihy <i>Metafyziky</i>	76
II. Exkurs ke Gelliiovi: formulace οὐ μᾶλλον přisuzovaná Gelliem Pyrrhónovi by mohla vyhovovat <i>B</i> interpretaci	79
4.5 Je možné, že Pyrrhón v epistemologicky interpretované tezi οὐ μᾶλλον kopíruje argumentační schéma indické filosofie	85
5. Tři otázky šťastného života: metafyzická, epistemologická, etická a fenomenalistická interpretace Pyrrhóna	88
5.1 Apologeta Eusebios cituje Aristokleovy dějiny filosofie s cílem vyvrátit pohanskou moudrost	88
5.2 Eusebiův text je navzdory několika zprostředkujícím „doxografickým“ mezistupňům poměrně věrným dokladem filosofie raného pyrrhonismu	93
5.3 Metafyzická interpretace: samotná nerozhodnutelná povaha věcí je příčinou naší poznávací inkompetence	95
5.4 Epistemologická interpretace: svět nelze poznat kvůli nedostatečnosti našich poznávacích schopností. Problém sebevyvrácení	98
5.5 Etická interpretace: Pyrrhón byl filosofem, který hledal návod na šťastný život a epistemologií se vážně nezabýval	100
5.6 Fenomenalistická interpretace Pyrrhóna říká, že přinejmenším v praktickém životě se máme řídit jevy, přičemž niterná podstata věcí zůstává neznámá	103
6. Je (blažený) život slučitelný s radikálním popřením poznání?	107
6.1 Z radikálního poznávacího skepticismu odvozuje Pyrrhón skepticismus hodnotový. Odlišný přístup akademiků při dokazování nemožnosti poznání	108
6.2 Hodnotový nihilismus je u Pyrrhóna zdrojem největšího štěstí člověka v podobě neochvějnosti. Touha je největším zlem	111

6.3	Pyrrhónova koncepce lidského konání a štěstí je v protikladu k převažujícímu teleologickému výkladu světa a člověka u Řeků	115
6.4	Pyrrhónova hodnotová indiference se projevila v jeho bizarním způsobu chování a v neochvějném vedení života	118
6.5	Hodnotová vyprázdňenost vedla Pyrrhóna k pohrdání ostatními lidmi, filosofy a intelektuálním děním vůbec	120
6.6	Kritika Pyrrhónova konceptu blaženosti byla vedena z argumentační pozice stoické filosofie: Pyrrhón odstranil z duše její hybnou sílu (ὄμῆ – „puzení“)	125
	Závěr – aneb <i>pium desiderium auctoris</i>	132
	<i>Seznam použitých zkratek</i>	133
	<i>Seznam literatury</i>	137
	<i>Ediční poznámka</i>	143